

Regeringskansliet
m.remissvar@regeringskansliet.se

Remiss om Reviderat direktiv om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse – förslag från europeiska kommissionen

Er beteckning: M2022/01945

Länsstyrelsen Västernorrlands yttrande

Sammanfattning

Länsstyrelsen Västernorrland, som också är vattenmyndighet för Bottenhavets vattendistrikt, ställer sig generellt positiv till förslagen. Det finns ett behov av ett ökat åtgärdsarbete riktat till avloppsreningsverk, små avlopp och dagvatten. Dessa påverkanskällor bedöms inom vattenförvaltningsarbetet utgöra betydande påverkan som riskerar att miljökvalitetsnormerna för ekologisk och kemisk yt- och grundvattenstatus inte nås.

Hänsyn bör dock tas till lokala och regionala förutsättningar för att inte personalkostnader och kostnader för nya avloppslösningar ska bli för kostsamma jämfört med miljönyttan.

Konsekvenserna för länsstyrelsen bedöms främst bestå av ett ökat behov av tillståndsprövning, tillsynsinsatser samt att tillsammans med övriga myndigheter ta fram metoder för att säkerställa kvalitetssäkrade data för redovisning till kommissionen. Länsstyrelsen bedömer att ett införande av direktivet skulle medföra betydande ökning av kostnader för personella resurser.

- Länsstyrelsen avstyrker det generella kravet på kväverening i artikel 7.
- Länsstyrelsen avstyrker att *behöriga myndigheter* ska stå för utsläppskontroll (monitoring) i artikel 21.
- Länsstyrelsen avstyrker omfattningen av provtagning och kontroll av dagvatten som anges i artikel 21.
- Länsstyrelsen avstyrker förslaget om delegerande akter och genomförandeakter.

- Länsstyrelsen anser att förtydligande krävs av begreppen, riskbedömning och tätort.
- Länsstyrelsen anser att förklaring behövs av beräkning av energineutralitet samt av tillståndskravet för uppströmsverksamheter.
- Länsstyrelsen anser att harmonisering bör finnas med EU-direktiv och övrig EU-lagstiftning (bland annat avseende Vattenförvaltningens 6-årscykel)
- Länsstyrelsen bedömer att genomförandetiden förmodligen inte är tillräcklig.

Synpunkter artikelvis

Nedan följer indelning per artikel och bilaga där länsstyrelsen utvecklar synpunkter på de förslag till ändringar som länsstyrelsen avstyrker samt är positiva till.

Artikel 5 - Integrated urban wastewater management plans (IUWMPs)

Länsstyrelsen är positiv till punkt 2 där det som grund för att tätorter mellan 10 000 – 100 000 pe ska omfattas av krav på IUWMPs refereras till vattendirektivets miljökvalitetsnormer samt kraven i dricksvattendirektivet, badvattendirektivet och prioämnesdirektivet. Länsstyrelsen anser att särskilt punkt 2 c är viktig då den preciserar kopplingen till vattendirektivet och de relevanta dotterdirektiven.

Länsstyrelsen vill även lyfta fram att IUWPS kan behövas även för tätorter under 10 000 pe. Dagvatten (urban markanvändning) är en betydande påverkanskälla från tätorter och identifieras i vattenförvaltningens påverkansanalys som en bidragande orsak till att vattenförekomster riskerar att inte nå god status. Det gäller både näringsämnen som orsakar övergödning samt miljögifter. Påverkansanalysen görs i princip för alla vattenförekomster och tätortsstorlek begränsar inte analysen. Den aktuella påverkansanalysen visar att urban markanvändning är utpekad som betydande påverkanskälla för många vattenförekomster som är påverkade av tätorter mindre än 10 000 pe. Det finns alltså genom vattenförvaltningens påverkansanalys en möjlighet att ta fram en lista på tätorter som bör omfattas av kravet på IUWMPs.

Artikel 7 - Tertiary treatment (former Article 5)

Länsstyrelsen avstyrker förslaget om ett generellt kväverenkingskrav som ska gälla oavsett om kväve är ett begränsade ämne för näringstillväxt eller inte.

Länsstyrelsen anser att fokus för genomförande av åtgärder ska vara att åtgärder genomförs där de behövs och så långtgående som det är nödvändigt för att miljö kvalitetsnormerna för yt- och grundvatten ska kunna följas. Det är mest resurseffektivt att genomföra åtgärder där de gör mest miljönytta.

Konsekvenserna för provningsverksamheten inom länsstyrelsen innebär att det är huvudsakligen artikel 7 och 8 som kommer påverka ärendeströmmingen till provningsenheten. I artikel 7 ställs krav på rening av näringsämnen och i artikel 8 kravställs rening av mikroföroreningar. Företrädesvis är det krav på kväverening som initialt kan förväntas i Västernorrland och Jämtland, men även rening av mikroföroreningar, exempelvis läkemedel, kan bli aktuell beroende på recipientens känslighet och anslutningsgraden till avloppsreningsverken. Dessa typer av förändringar kommer att innebära förhöjda personalkostnader och kräver ytterligare tid för både omprövningar och ändringar i existerande tillstånd, men framför allt innebär förslaget ökade kostnader för länets huvudmän. Uppskattningsvis betyder det ett tjugotal extra provningar som ska handläggas av provningsenheten innan 2035. Även för tillsynsverksamheten kommer antalet och omfattningen av ärenden att öka markant.

Länsstyrelsen anser att åtgärder ska genomföras där det finns en utpekad risk att miljö kvalitetsnormerna för vatten inte följs och därmed riktas till de områden där åtgärderna gör mest nytta.

Nuvarande kunskap pekar inte på ett behov av generella krav utan snarare på behov av fortsatt arbete med att anpassa kraven i de enskilda fallen utifrån miljö kvalitetsnormerna för vatten och de förutsättningar som i övrigt råder och påverkar åtgärds genomförandet, till exempel kallt klimat. Länsstyrelsen instämmer visserligen i bilden att avloppsreningsverk fortfarande utgör en av påverkanskällorna som bidrar till övergödning men vill lyfta fram att behoven ser olika ut, dels när det kommer till inlandsvatten och kustvatten, dels när det kommer till de norra och södra landsändarna.

Kraven på åtgärder inom vattenförvaltningen följer av en riskbedömning som innefattar en identifiering av påverkan, klassificering av vattnets status, och en bedömning av risk att inte nå god ekologisk status till nästa cykels slut. Åtgärdsbehoven kvantifieras också, med hänsyn till de belastningsminskningar som behöver åstadkommas i hela

avrinningsområdet. Det gör att de åtgärder som till sist identifieras som möjliga bara är så långtgående som krävs för att god status ska nås. Det leder till ett effektivare åtgärdsarbete jämfört med om samma krav skulle ställas vid alla reningsverk i hela avrinningsområdet.

För kustvatten anses både kväve och fosfor vara begränsande näringsämnen och klassificeringen av status görs genom en sammanvägning av klassificeringen av fosfor och kväve till en bedömning av statusen på kvalitetsfaktornivån näringsämnen.

För inlandsvatten anses fosfor vara begränsande och är den parameter som ingår i bedömningen. Utifrån vattenförvaltningens perspektiv har inga åtgärdsbehov avseende kväve identifierats vid inlandsvatten, om det inte krävs för att åstadkomma en nödvändig kväveminskning i en nedströms kustvattenförekomst. För inlandsvatten har enbart åtgärdsbehov avseende fosfor identifierats, dels om det krävs för att åstadkomma nödvändig minskning av fosforbelastning i ett inlandsvatten, dels om det krävs för ett nedströms kustvatten.

Vattenmyndigheternas bedömning är att det finns ett utbrett behov av åtgärder för att minska fosforbelastning. För kväve finns behov av åtgärder i framför allt större delen av Södra och Norra Östersjöns kustvatten, där kan behov av kväveåtgärder även finnas i inlandsvatten med avrinning till de aktuella kustvattnen. Behov av kväverening finns också i norr i exempelvis Bottenhavets vattendistrikt. Åtgärdsbehovet i Bottenhavets vattendistrikt har däremot endast identifierats i tre kustvattenförekomster, vilket rör tätorterna Gävle, Hudiksvall och Örnsköldsvik. Det ska också tilläggas att det idag inte finns något effektivt sätt att rena kväve i kallt klimat. Länsstyrelsen ser därför inte att det är befogat att vidta kostsamma generella åtgärder som inte är effektiva under stora delar av året i ett område där kväve generellt inte är ett begränsande ämne. Länsstyrelsen vill däremot lyfta fram att åtgärder måste göras där det har identifierats ett åtgärdsbehov.

Artikel 8 - Quaternary treatment (new)

Länsstyrelsen ställer sig positiv till förslaget att direktivet ska kompletteras med krav på kvartär rening (avancerad rening/quaternary treatment) i vissa fall.

Länsstyrelsen ställer sig däremot frågande till hur den riskbedömning som ska göra enligt artikel 8(2) förhåller sig till den riskbedömning som görs inom vattenförvaltningen och den riskbedömning som ska göras enligt 2020 års dricksvattendirektiv.

Enligt artikel 8(2) ska medlemsstaterna senast år 2030 ta fram en lista på områden där koncentrationen eller ackumuleringen av mikroföroreningar representerar en risk för människors hälsa eller miljön. Listan ska bland annat innehålla följande områden:

- Dricksvattenförekomster enligt dricksvattendirektivet
- Badvatten inom badvattendirektivet
- Sjöar enligt vattendirektivet
- Vattendrag enligt vattendirektivet, samt vattendrag med <10% spädningsgrad
- Vattenförekomster där akvakultur bedrivs enligt definitioner i den gemensamma fiskeripolitiken
- Områden där ytterligare rening behövs för att följa kraven enligt vattendirektivet och dess dotterdirektiv, prioämnesdirektivet

Enligt 2020 års dricksvattendirektiv artikel 7 ska medlemsstaterna säkerställa att tillhandahållande, beredning och distribution av dricksvatten är föremål för en riskbaserad metod som omfattar bland annat riskbedömning och riskhantering avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter för dricksvatten i enlighet med artikel 8 i samma direktiv. Enligt vattendirektivet artikel 4(1) ska medlemsstaterna, om det inte finns skäl för undantag, bland annat genomföra alla åtgärder som är nödvändiga för att förebygga en försämring av statusen i alla ytvattenförekomster samt skydda, förbättra och återställa alla ytvattenförekomster i syfte att uppnå en god ytvattenstatus. För att de åtgärder som behövs ska kunna definieras och genomföras krävs en analys av vilka påverkanskällor, inklusive avloppsreningsverk, som bidrar till att miljökvalitetsnormerna för vatten inte kan följas eller riskerar att inte kunna följas. Därför genomförs redan idag en riskbedömning inom ramen för vattenförvaltningen, som också innefattar påverkan från avloppsreningsverk.

Redan idag är resurserna hos Naturvårdsverket, vattenmyndigheterna, länsstyrelsernas beredningssekretariat och tillsynsmyndigheterna begränsade. Därför är det viktigt att de riskbedömningar och det arbete som ska genomföras kan bli så resurseffektivt som möjligt.

Länsstyrelsen bedömer att det mest resurseffektiva arbetssättet är att samma riskbedömningar kan användas i flera direktiv och att tidsplanerna för riskbedömningarna är desamma, alltså bör tidplanen för avloppsdirektivet anpassas till vattenförvaltningens väl inarbetade sexårscykler.

Länsstyrelsen anser även att en nedre storleksgräns av ARV för införandet av läkemedelsrening kan behövas för att bästa miljönytta och resurseffektivitet ska kunna nås. Konsekvenser för länsstyrelsen är ökade kostnader genom att provnings- och tillsynsbehovet ökar. De ökade kostnader för rening kan, enligt direktivförslaget till viss del bekostas av läkemedelsbolagen.

Artikel 11- Energy neutrality of urban wastewater treatmentplants (new)

I artikel 11 återfinns krav på energineutralitet. Kravet på produktion av förnyelsebar energi vid avloppsreningsverk med en belastning över 10.000 pe ökar stegvis från 50 % år 2030 till 100 % år 2040 av den egna energianvändningen. Detta krav ställs på nationell nivå och den svenska implementeringen kommer därför kräva ytterligare förtydliganden. Exempelvis rötas inte allt slam lokalt på avloppsreningsverken utan transporteras i våra län delvis till biogasanläggningar. Där är även uppgradering av biogas till fordonsgas ekonomiskt genomförbar. Länsstyrelsen saknar ett förtydligande i direktivet avseende hur energineutraliteten ska beräknas och redovisas samt hur hänsyn ska tas till denna typ av energimodeller där lågvärdig värmeenergi inte premieras.

Rötning av bioslam och/eller förbränning av biogas/bioslam, är det idag de huvudsakliga metoderna att nå energineutralitet. De anläggningar som inte har detta implementerat står dock inför en kostsam investering samt en tillståndsprövning alternativt provning av ett ändringstillstånd. De anläggningar som mest sannolikt bedöms komma att omfattas av dessa krav i Västernorrland och Jämtland är de samma som omfattas av artikel 7 och 8 varför denna artikel inte förutspås öka behovet av omprövningar/ändringstillstånd. Tillsynsbehovet kan förväntas öka genom att nya villkor tillkommer.

Artikel 14 - Discharges of non-domestic wastewater (former Article 11)

Länsstyrelsen är positiv till ett ökat fokus på uppströmsarbete, som bidrar till att föroreningar hejdas vid källan och som följer principen att förorenaren betalar. Generellt sett är det både åtgärds- och resurseffektivt att åtgärda utsläppen vid källan och inte rena utsläppen i ett senare skede. För både provnings- och tillsynsmyndigheterna kan detta innebära utökad antal ärenden beroende på hur kommissionen väljer att besluten ska utformas samt vilka krav som kommer att ställas på uppströmskällor. Verksamheterna ingår redan i de system som finns enligt miljöprövningsförordningen (SFS 2013:251) samt tillsynsförordningen (SFS 2011:13). För bedömning av konsekvenserna

av vad direktivförslaget om tillståndskravet för anslutning av uppströmsverksamheter till avloppsreningsverk behöver det förtydligas med hur tillstånden ska genomföras samt vilka krav som behöver ställas.

Artikel 18 - Risk assessment and management (new)

Länsstyrelsen anser att det är oklart hur förslaget om riskbedömningar i artikel 18(1) skiljer sig från eller kompletterar de föreslagna bestämmelserna i artikel 8(2), se vidare under kommentarer till artikel 8.

Länsstyrelsen noterar också att i denna artikel nämns enbart ekologisk status enligt vattendirektivet, inte kemisk status. Om artikeln ska kvarstå bör den också kompletteras med risker relaterade till kemisk ytvattenstatus.

Artikel 21 - Monitoring (former Article 15)

Länsstyrelsen ställer sig positiv till att det blir tydligt att koncentrationer och belastning i utsläppspunkter från avloppsreningsverk av ämnen som är reglerade i bland annat vattendirektivet, grundvattendirektivet och prioämnesdirektivet ska kontrolleras. Länsstyrelsen avstyrker däremot förslaget att *behöriga myndigheter* ska stå för utsläppskontroll (monitoring) då ansvaret idag som huvudregel ligger på verksamhetsutövaren och tillsynsmyndigheter utövar tillsyn över att kontrollen sker och att den sker på ett riktigt sätt. Det är dessutom en mycket omfattande lista med ämnen som ska kontrolleras enligt detta förslag och det är inte säkert att alla är relevanta för alla avloppsreningsverk. Länsstyrelsen anser därför att det skulle göra större nytta om ett urval av ämnen som faktisk kan tänkas tillföras vattenmiljön via avloppsreningsverk kontrolleras.

Länsstyrelsen ställer sig även frågande till kravet på kontroll av dagvattenutsläpp så som kravet är utformat i artikeln. Kontroll av dagvattenutsläpp sker generellt sett inte i Sverige idag vilket till stor del beror på svårigheten att identifiera lämpliga mätpunkter. Mätning av bräddning på kombinerade avloppsledningsnät sker oftast genom modellering med mätning av antal bräddningar och i vissa fall flödesmätning. En provtagning enligt förslaget, där det ställs krav på provtagning av koncentrationer av specifika ämnen, kommer att leda till stora kostnader. Det framkommer inte i förslaget om provtagning skall ske vid alla utsläppspunkter eller enbart utvalda. Bräddning är en tillfällig störning och innehållet i bräddat vatten kommer att skilja sig åt mellan bräddtillfällen vilket gör att denna typ av provtagning inte blir representativ om den inte utförs kontinuerligt vilket bidrar till de höga kostnaderna. Det finns idag en kunskapslucka om hur stor påverkan bräddningar från ledningsnät medför och mer kunskap krävs inom detta

område. Länsstyrelsen ser därför inte rimligheten i att utföra kontroll i den omfattningen som förslaget kräver innan mer kunskap har tagits fram. I nuläget anser länsstyrelsen att kontroll ska ske där vattenförvaltningens underlag kräver det, för att avgöra om det finns en risk att miljökvalitetsnormerna för vatten inte följs.

Annex 1 Part B

Länsstyrelsen ställer sig positiv till förslaget i punkt 6 där det anges att strängare krav ska gälla i de fall där det behövs för att följa kraven enligt vattendirektivet, havsmiljödirektivet, prioämnesdirektivet och badvattendirektivet. Principen om att det stängare kravet ska gälla behövs för att medlemsstaterna ska kunna följa kraven i ovanstående direktiv. Länsstyrelsen saknar dock referenser till 2020 års dricksvattendirektiv och grundvattendirektivet i denna punkt.

Annex 2

Länsstyrelsen instämmer i att det är bra att kustvattenrecipienternas vattenutbyte tas med i känslighetsanalysen för hur långtgående reningskrav som ska ställas. I Sveriges arbete med att peka ut avloppsreningsverks känslighet för brist på fällningskemikalier har vattenmyndigheterna tillsammans med länsstyrelserna använt en modell som skulle kunna vara användbar även i detta sammanhang.

Allmänna synpunkter

Länsstyrelsen ser positivt på den miljönytta som föreslås i direktivet och som är kostnadseffektiv och innebär en kunskapsbaserad samhällsutveckling. Hänsyn behöver dock tas till lokala och regionala förutsättningar. Kommissionen har visat på behovet av att nuvarande avloppsdirektiv uppdateras med nyare krav på rening och kontroll samt även resurshushållning, vilket länsstyrelsen anser positivt. Att mindre tätorter omfattas av direktivet anser länsstyrelsen också vara positivt.

En del konsekvenser av direktivförslaget är mycket svåra att bedöma eftersom inte alla processer är helt klarlagda. Vid ett genomförande av delegerade akter och genomförandeakter anser länsstyrelsen att befogenheterna klart ska framgå i direktivförslaget. Vidare anser länsstyrelsen att befogenheterna ska vara ändamålsenliga och proportionerliga. Länsstyrelsen avslår därför förslaget om genomförandet av delegerade akter och genomförandeakter.

Ett förtydligande av Direktivförslaget behövs på fler punkter. Bland annat är tätortsbegreppet samt hur en begränsning på 10 pe/ha ska dras inte helt klarlagt och behöver förklaras.

Förändringarna i direktivet medför långtgående krav på rening av avloppsvatten i länet. Ny teknik och idag okonventionella reningsmetoder kommer att behöva införas i delar av våra existerande avloppreningsanläggningar. Detta kommer i sin tur innebära en ökad belastning på prövningsenheten, då dagens tillstånd inte inkluderar de nya reningsteknikerna. Nya anläggningar som kräver prövning och/eller tillsynsåtgärder kan också behöva anläggas efter den riskbedömning som föreslås genomföras. Kontroll ska enligt direktivet utökas genom provtagning av betydligt fler ämnen än vad dagens Avloppsdirektiv anger. Även miljötillsyn och andra ärenden inom länsstyrelsen kommer att omfattas av ett stort ökat behov av handläggning vilket leder till högre personalkostnader samt behov av mer tillgänglig tid hos personal. Vidare kommer länsstyrelsen få mer administrativt arbete genom delaktighet i att ta fram metoder för kvalitetssäkring av data, som ska redovisas till kommissionen. Länsstyrelsen ser en risk för att de generella kraven på åtgärder och kontroll leder till att kostnadskrävande insatser kommer utföras även på ställen där de leder till ingen eller liten miljönytta. Att inte prioritera och utföra åtgärder där de behövs och gör störts miljönytta kan dessutom få oönskade konsekvenser i form av försenade insatser vid vattenförekomster som faktiskt riskerar att inte följa miljökvalitetsnormerna för vatten. Redan idag finns behov av insatser från tillsynsmyndigheter för att adressera avloppsreningsverk, ledningsnät och små avlopp som inom vattenförvaltningsarbetet har utpekats utgöra betydande påverkan. Tillsynsmyndigheterna har på grund av resursbrister redan i dag svårigheter att genomföra denna tillsyn.

Länsstyrelsen anser att det är viktigt att kraven i förslaget till nytt avloppsdirektiv harmoniserar med dricksvattendirektivet, vattendirektivet och övrig EU-lagstiftning. Till exempel finns det i förslaget krav på anslutning av enskilda hushåll till allmänt ledningsnät medan det i det nyss antagna dricksvattendirektivet öppnas upp för mer enskilda avloppslösningar. Länsstyrelsen anser att det bör ses över vilka övriga direktiv som ska stödjas av genomförandet av det reviderade avloppsdirektivet och vilka vattenmiljöer avloppsdirektivet syftar till att skydda så att detta blir konsekvent, se tabell 1.

Vattenförvaltningen arbetar i sexårscykler i enlighet med vattendirektivet medan förslagen i avloppsdirektivet för till exempel riskbedömningen enligt artikel 8 och implementeringsprogram enligt artikel 23, är att dessa ska uppdateras vart femte år. För att kunna synkronisera arbetet mellan vattenförvaltningen och genomförandet av avloppsdirektivet skulle det vara praktiskt om samma sexårscykler även gäller för avloppsdirektivets delmoment.

Länsstyrelsen ställer sig frågande till om tidsplanerna och fördelningen av kostnader är realistiska. Flera av förslaget krav medför behov av omfattande processförändringar och utökade kontrollfunktioner vilket också kan leda till behov av omprövningar. Länsstyrelsen bedömer att följderna av kraven i förslaget förutom betydande kostnader, även medför lång genomförandetid.

Tabell 1

Exempel på vilka direktiv som ingår/refereras i olika artiklar i förslaget till reviderat avloppsdirektiv, samt exempel på direktiv som det inte refereras till men som det eventuellt bör refereras till.

Artikel/del	Vatten som ingår/direktiv som refereras	Exempel på vatten som <i>inte</i> ingår/direktiv som <i>inte</i> refereras
Artikel 8	<ul style="list-style-type: none"> • Dricksvattenförekomster enligt dricksvattendirektivet • Badvatten inom badvattendirektivet • Sjöar enligt vattendirektivet • Vattendrag enligt vattendirektivet, samt vattendrag med <10% spädningsgrad • Vattenförekomster där akvakultur bedrivs enligt definitioner i den gemensamma fiskeripolitiken • Områden där ytterligare rening behövs för att följa kraven enligt vattendirektivet och dess dotterdirektiv, prioämnesdirektivet 	<ul style="list-style-type: none"> • Grundvatten enligt grundvattendirektivet • Kustvatten enligt vattendirektivet • Havsvatten enligt havsmiljödirektivet

Artikel 14 (inkl. genom ref till artikel 21)	<ul style="list-style-type: none"> • Dricksvattenförekomster enligt dricksvattendirektivet • Vattendirektivet • Prioämnesdirektivet • Grundvattendirektivet • E-PRTR-direktivet • Slamdirektivet 	<ul style="list-style-type: none"> • Havsmiljödirektivet
Artikel 18	<ul style="list-style-type: none"> • Vattenförekomster enligt dricksvattendirektivet • Badvatten inom badvattendirektivet • <i>Ekologisk status</i> inom vattendirektivet • Vattenförekomster där akvakultur bedrivs enligt definitioner i den gemensamma fiskeripolitiken 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Kemisk status</i> inom vattendirektivet (prioämnesdirektivet) • Grundvatten enligt grundvattendirektivet • Havsvatten enligt havsmiljödirektivet
Bilaga 1, del B	<ul style="list-style-type: none"> • Vattendirektivet • Havsmiljödirektivet • Prioämnesdirektivet • Badvattendirektivet 	<ul style="list-style-type: none"> • Dricksvattendirektivet • Grundvattendirektivet

Bakgrundsinformation

Länsstyrelsen Västernorrland, som också är vattenmyndighet för Bottenhavets vattendistrikt, har från Regeringskansliet fått en remiss om Reviderat direktiv om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse – förslag från europeiska kommissionen.

De som medverkat i beslutet

Yttrandet har fattats av länsråd Daniel Gustafsson med miljöhandläggare Anette Fagerlund som föredragande. I den slutliga handläggningen har också Joakim Kruse, vattenvårdsdirektör, Elin Stenros, jurist samt Therese Edin, miljöhandläggare och Maria Lundgren, miljöhandläggare, medverkat.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.

Så här hanterar Länsstyrelsen personuppgifter

Information om hur vi hanterar dessa finns på
www.lansstyrelsen.se/dataskydd.

Kopia

m.kemikalieenheten@regeringskansliet.se